

यणं कुर्यान्नदीं गत्वा ससद्गाम्” विष्णुना तं द्विजातीनां तत्र पुनरुपनयनमुक्तं यथा “विष्ण्वराह-
पासक्तकुण्डनरगोनांसभक्तये सर्वध्वेय द्विजातीनां प्रिय-
चिन्ताने भूयः संस्कारं कुर्यात् ।”

गोमाह स्त्री हृत० । गवां मातरि सुरभौ कश्यपपत्नीभेदे ।
 “गोमातरः सुशीलाद्यास्तत्र सन्ति शिवप्रियाः” काशीखं०
 २४० ।

गोमायु पुं स्त्री गां विक्रतां वाचं भिनोति मा-उष् ।
 । शृगाले, चमरः “अनु ऊरु रुते वनध्वनिं नहि गोमा-
 यु रूतानि केशरी” किरा० । “पांशुवर्षे दिशां दाहे गोमा-
 यु विरूते तथा” मनुः । तद्भावादिभक्षणनिषेधमाह
 मनुः “विह्वराह्ननरोष्ट्राश्वगोमायोः कपिकाकयोः ।
 प्राशन्न सूत्रपुरीषाणि द्विजस्यान्द्रायणं चरेत् ।”

तद्, तादिशुभाशुभफलं दृ० स० उक्तं यथा
 “शुभिः शृङ्गालाः सदृशाः फलेन विशेष एषां शिशिरे
 मदाग्निः । हृद्भुतान् परतद्व टाटा पूर्णः खरोऽन्ये
 कथिताः प्रदीपाः । लोमाशिकायाः खलु कक्षशब्दः
 पूर्णः स्वभावप्रभवः स तस्याः । येऽन्ये खरास्ते प्रकृते
 रमेताः सर्वे च दीप्ता इति सम्प्रदिष्टाः । पूर्वोदीच्योः
 शिवा शस्ता शान्ता सर्वत्र पूजिता । धूमिताभिमुखी
 हनि खरदीप्ता दिगीश्वरान् । सर्वदिक्षुशुभा दीप्ता
 विशेषेणाङ्गप्रशोभना । पुरे सैन्येऽपसव्या च कष्टा
 सूर्योन्मुखी शिवा । याहीत्यग्निभयं शास्ति टाटेति
 मृतवेदिका । धिग्धिग् दुष्कृतमाचटे सञ्चाला देश-
 नाशिनी । नैव दारुणतामेके नज्जालायाः प्रचक्षते ।
 अर्कादानलवत्तस्या वक्ता लालास्वभावतः । अन्यप्रतिरुता
 यास्या सोढुन्मृतयंसिनी । वारुण्यरुता म्मेव शंसते
 सलिले मृतितम् । अक्षोभः अवनं चेष्टं वनेप्राप्तिः प्रिया-
 गमः । लोभप्रधानभेदश्च वाङ्मनानां च सम्प्रदायः । फलमा-
 सप्तमादेतदप्याह्यं परतो रतम् । यास्यायां तद्विपर्यस्तं
 फलं षटपञ्चमाहते । या रोमाञ्चं समुपग्राह्यां शलन्मूल-
 च वाजिनाम् । रावात् त्रासं च जनवेत्ता शिवा न शिव-
 प्रेदा । मौनं गता प्रतिरुते नराद्विरदवाजिनाम् । या
 शिवा सा शिवं सैन्ये पुरे वा सम्प्रयच्छति । भोभे इति
 शिवा भयङ्करी भो भो व्यापदमादिग्रेष्ठं वा । मृतवन्ध
 निवेदनी फिफी ऊङ्ग चात्महिता शिवा खरे । शान्ता
 त्ववर्णात् परमं स्वकी टाटासुदीर्घमिति याग्यमाना ।
 टे टे च पूर्वं परतश्च ये ये तस्याः स्वतुष्टिप्रभवः

रतं तत् । उच्चैरैरं वर्षसुचार्यं पूर्वं पश्चात् क्रोशत्
क्रोष्टुमस्यातुष्टम् । या सा जेमं प्राह विसृज्य चाग्निं
संयोगं वा प्रोक्षितेन प्रिवेण । श्रुतादिफलं श्वगच्छे
वप्यमाणां तत्तुल्यफलमेतस्येति तदिदम् ! १ गन्धर्वभेदे
जटाधरः । ‘बहुभिः सह गन्धर्वैः प्रागायत च
तन्मुखः’ इत्युपक्रमे ‘गोमायुः सूर्यवर्चाश्च सोमवर्चाश्च
सप्तमः’ हरिवं० ३६ अ० ।

गोमायुभक्त पु० गोमायुं भक्तयति भक्त-अण् उप० स० ।
 नीचजातिभेदे अर्कपुत्रस्येयुष्मसे “गोमायुभक्तं मूलिक
 वीरकाण्डसुखविकलाङ्गाः” दृ० ष० १६ अ० तस्य शनि
 विभागे उक्तिः ।

गोमिन् वि० गौरव्यस्य मिनि । १ गोस्वामिनि अमरः स्त्रियां
ङीप् । “यदन्यगेषु वृषभो वत्सानां जनयेच्छतम् ।
गोमिनामेव ते वत्सा मोषं स्कान्दिमार्जिमम्” सत्तुः ।
२ उपासको ३ श्दगावे पु० भेदि० । ४ बुद्धिभुविष्ये
पु० तिका० । शाखागच्छे परे वसामे स्वात्प्रादि० ।
“स्वात्प्रादयः शाखायाम्” पा० अथ उदात्तता ।

गोमीन पुं स्त्री गौरिव स्थूलो मीनः । गोमत्स्याखे
मीनभेदे “न दद्यात् तिक्तकमठं पशुर्द्विज्जमेव ।
गोमीनं चक्रपकुलं वडालराचवं तथा” मत्स्यसूक्तम् ।

गोमुख पुं गोर्मुखनिव सुखमस्य । इनक्रे २ यद्यभेदे च
हेमच० । इमातलिपुते “वह्लशोभातले वल्ल तव पुत्रश्च
गोमुखः” भा०क०६६अ० । वाद्यभेदे पृथुटिकाकारे लेपने
च न० मेदि० वाद्यभेदे पुंस्त्वमपि यथा “आडम्बरान्
गोमुखान् च ढिङ्गिमांश्च महास्वान्” भा०श०४७अ० ।
सदृक्ताभर्तारभिर्यः पञ्चवाणकगोमुखाः” भा० द्रो० ८२
अ० । “पञ्चवाणकगोमुखाः सहसैवाप्यभ्यङ्ग्यन्त” गीता ।
लेपनञ्च तदाकारेण भिनौ लेखनम् “सुग्धाङ्गनागोमय-
गोमुखानि” भावः । इतदाकारे सञ्जिभेदे (सुरङ्ग)
तन्त्रोक्ते जपमालारज्ज्याय पट्टस्त्रादिनिर्मिते स्वनाम-
ख्याते ७पदार्थे द० । तस्य लक्षणं सुखभालात०
उक्तं यथा ।

‘चतुर्विंशकुलभित’ पट्टवस्त्रादिसम्पन्नम् । निर्माया-
टाकुलिमुखं सीवायां षड्दशाकुलम् । तेषां
गोचरबन्धनञ्च सयनन्तश्च गोपितम् । तन्मुखे स्थाप-
येन्मालां सीवासध्यगते करे । प्रजपेहिधिया शुद्धां
वर्णमालाधिकं प्रिये ! निर्माया गोमुखे मालां गोप-
येन्माटजहारवत्’ (गोचड) ख्याते दनदीभेदे स्त्री गोच-